

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDŐ SI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

Égész évre 4 ft. Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra czímezve Turocz-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hirdetések, kéziratosokat péntekig kerüljék beküldeni

HIVATALOS HIRDETÉSEK DÍJA

100 szög 2 ft., ezenül minden megkezdett szász szónál 50 krral több.

Husvétli gondolatok.

Mosolygó kétség alatt, verőfényes tavaszi fuvalmak árján, verdesi szárnyát a dalos pacsióra. A megkészt kikelet siet helyrehozni mulasztásait: millió láthatatlan munkáskézrel dolgozik éjjel-nappal, hogy virágtalan virágvasárnapért ragyogó husvétlét kárpótolja a világot

Mig a megáradt vizek sebes hullámai iszapot sodornak a tenger ölébe, hegyeken és völgyeken nyüzsgő a természet sok apró mesterembere, hogy mindennek örömeire jól végezze ünnepi tisztét.

Zümmög a kis bogárhád a lágy levegőben. A piros hátú isten-tehenekéi, ezek a tavaszi hévség fokmérői, kiülnek a kerítések aljába, a házak tövébe, meg az utszéli porondra, sütkérezni a napon. A méhek is kandiálnak már kifelé a kópüből; szereznek egy-egy korai ibolya s tavaszi kőköröcsin kelyhérel édes csókot lopni, de a szegények csalódná vonulnak vissza özvegy téli magányukba. S mig a pezsdülő föld hátán hangya seregek indulnak kémzsemlére és a rög piciny lakói fúrge igyekvéssel kezdik az új életet: a fákra, bokrokra s a mezők virágaira felkúsznak a tavasz kedves bájós, ügyes diszitói. — a rügybontó napugár, a levélfakasztó melegség, a virágnevelő úde áramlatok és az új március összes kellékei: a fészekrakó madarak, a szárnyrakelő lepkék,

meg a remek zöld színt festő eleven fűszálak.

Nagy a készülődés, nagy a sürgés-forgás a szabad természetben. Minden erő megmozdul és alkotni törekszik. Minden vágy alakot ölt és szárnyakra emelkedik. Szinte elarúlják a sok tündöklő szem, a tömérdek fényes ábrázat és szokatlan derű, hogy az ünnep öröme uralkodik az egész természetben. S ez az ünnep mi volna más, mint a föltámadásnak s a rá következő vidám husvétli regnek elkerézése.

Olyan esemény ez a természet apró világában, mint például, hogy nagyot ne mondják, az új főispán bevonulása a megye székhelyére. — Az új férfitől tán senki sem ismeri; de azért virágot szórának eléje, illatos fűvel hintik be utját, éljenek zúgnak a zászlós levegőbe s a bizalom és hódolat koszorúival halmozzák az ismeretlen X-et, akit megillet a dicsőség, a hozsánna!

A tavaszról sem tudja, de még csak nem is sejtetheti a jámbor földi lélek: mennyi virága fog bimbóban elfonnyadni, mennyi magját sorvaszítja aszúvá a terméketlen idő s mennyi szép igéreten suban végig a gyilkos dör lehe? De azért mégis hozsánna neki!

Hiába nyomja a földet a tavalyi avar, — kizsendül alatta az élet! A gyenge virágszál még a durva köialatt is mozdulni kezd és a mikor a követ lehengeríti róla a föltámadás ihlető varázsa: egyszerre teljes ere-

jével és pompájával emeli színes fejét az égnek.

A föltámadás eszméje az, mely a hangulatot szüli. Nem kell tehát zsi-bongó zaj, fúrge vídamás és kikeleti pompa verőfénye, illatárja hozzá: elég, ha lélekben él a hangulat tápláló ereje, a föltámadás ünnepe, akkor zúzmárás hidegben is az új életet jelenti, mely forró eszmék kohójából tüzes szárnyakon kél útra, hogy elbűvölje s meghódítsa az emberiséget.

Behunyhatód hát szemeidet, gondolkodó ember: látni fogod a sötétben, a kiellen valóságtól elzárkózva is az igazság diadalát és a föltámadás hitének szingzagad költészetét. Ne keresd a fákon a menyasszonyi öröm fehér virágait, sem a levegőben szétoszó káprázatos napfény reszkető parányát: többet ér, ha lelkedben ott a sejtélem homálya, ott a meggyőződés vakagsága s a hangulat ellenállhatatlan igézete!

Beszélhet nekem a modern bölcs akármít: örökké drágább lesz szívennek a szárnyaló rajongás a rideg tudásnál. Semmit se tudok olyan józuden kinevelni, mint a nyaffadt holdvilágfalást, az érzélgősség sóhajokban fuldokló sápadóságait. De ennek semmi köze sincs ahhoz, hogy az eszményiség álmait, melyek a való tájában gyökereznek, többre ne tartsam a realizmus szemétdombjainál, melyeket a nagyképi józan-ság halmoz össze sötét képzelődése udvarán.

Ugyan ki ne kacagná ki, ha csak egy csöpp esze s van, azt a bolondot, ki tetsem föl a férfiaság eszményi szobra elé bontókéssel áll, hogy a veséjét kutathassa? Nagyobb áldás a világra az olyan szemlélő, a ki a megtestesült erő izmos alakjában a férfiaság apotheoizist látván szinte élőnek álmódja a kőkalkotást és naiv lelkesedéssel gyönyörködik benne.

Ez az igazi husvétli bárány, a kire hasztalan agyarkodni a modern világnézetek öllökdő farkasai: föl nem falhatják soha!

A föltámadás eszméje örök.

Rudnyanszky Gyula.

Takarékpénztáraink reformja

Irtá: SZÉKELY FERENCZ.

(Folyt. és vége.)

Előző cikkemben kifejtettem volt, hogy a vidéki takarékpénztárakat csak a hűlten kezelés kutathatja meg s az elodazhatlan reformnak ezt a szempontot kell első sorban szem előtt tartani. Erre nézve pedig azt vélem, hogy sokkal ajánlatosabb és hatályosabb volna, ha az ellenőrzést maguk a takarékpénztárak veszik a kezükbe, mint ha ezt az állam tenné.

Melletteg bizonyt első sorban a gyakorlat, mert mint láttunk a legutóbb előfordult csabai eseten is? Azt, hogy az érdekeltek fővárosi pénzüzetekhez fordultak szakértőkért, nyilván abból az indokolt véleményből indult ki, hogy azok

TÁRCA

Apró versek.

I.

Szegény szívemet hogy elhagyta,
A kit először szeretett,
Mint a fa, őszihervadással
Lombja lehullván, pusztá lett.

S azt hívem immár, hogy szeretni
Soha sem fog; de tudja Eg
Ujból ugy érzem, hogy szeretni
Valakit nagyon tudna meg,

II.

Dicsőség alma, hirtén vágya
Egyik se bántja lelkemet:
Édesbb nekem, ha édes ajkád
Szeretve olykor emleget.

A fényt, a pompát? Azi sebanom
Ha mindörökre elmarad:
Csönös, nyugalmas otthonomnak
Te lennél fénye egymagad

S epedón masok boldogságot
Többé dehogy irigyleném,
Szerető jó szived ha tudnám,
Hogy mindörökre az enyém.

III.

A mit a sziv tán el, sem érhet —
Nem epedek én olyanért,
Nem csalogat se fény, se pompa,
Boldog leszek, ha kis lakomban
Lesz a ki szeret és megért.

Nem az a lelkem vágya, álma:
Elni úri-mód', fényesen.
Egyen a hajlék egyszerű bár,
Nem lesz a földön boldogabb pár,
Ha te velem élsz édesem.

— Liptó-Szt.-Miklós —

Istvanffy Gyula.

Kalvárián.

Megallok némán, önfeledten
Előtted régi fészület.
A multnak tisztább szentebb vágya
Ismét elédbe vezetett.
A gyermekek elshuntak
Fülfölttem észrevétlenül.
S a gondatlan mosoly helyén ma
A férfi gondok ranca ül.

Kőtalpad alján játsztam egykor
Kergette a színes lepet.
És alig tudtam rólad többet,
Mint bölcsödől egy szép regét.
Három király jött Betlehembe
S elédbe terdelt boldogan:
— Azóta rá vitt már az élet,
Hogy ennek is búsz vége van.

Szent áhatattal néztem végig
Később utolsó utadat.
És gyermekéssel nem sejtettem,
Hogy ott a megkínzott — te vagy.
Kontár művész festette képed,
És areod mas minden helyen:
— A képeket ma már megérttem,
Ráoktatott az — életem.

A gyermekek elshuntak
Fülfölttem észrevétlenül
S a gondatlan mosoly helyén ma
A ferfigondok ranca ül.
A gyermekek s ép regéjét
Követte a kinszenvedés,
S hogy egykor híven megrajzolják,
Tizenkét kép talán keres.

Az elmúlt évek zagya képe
Előttem rajzik szüntelen.
Multam sötét, s jövőmbé nézve,
Jobbnak sehogysam képelem.
A multnak tisztább szentebb vágya
Töprengve hozzád vezetett.
S megallok némán önfeledten
Előttem régi fészület.

J. Virág Béla.

Képek az alföldi nép életéből.

Irtá: Révész Lajos.

(Folyt. és vége.)

Egyet fűtyent a legény, ledobja kifordított subáját válláról s a fűtlyétre talpra ugrott borjú nagysága 6 hófehér komondornak meg az okányi kis pulikutyának kádja a rendeletet s azok, mintha szorul-szóra megértették volna szavait, hirtelen körbe kapják a falkát, összterelik s kettő elől, hogy a két oldalt s a pulikutyát hátul csendesen terelik a messi ki felé, hozzá ezalatt gazdájuk, gyors lábú szamara hátán már meg is érkezt.

Persze, hogy az ő szemei jobban láttak,

mint a mieink; persze, hogy mire mi oda érünk már fel is húzta a nehéz vödört a mely kútból s teleöntötte a leány korsóit az üdítő friss vízzel; azalatt elmondták mar egymásnak, amit tegnap óta egymás felől álmódtak s élénk szép szemek ragyogása elarúlja örömeiket, hogy ismét láthatták egymást; aztán kezébe kapja a legény a két korsót s jó messze elviszi, egész addig, ahonnan vissza is érkezik a kúthoz akkora, mire a falka odajut.

Szinte látom a kérdést szemekiben, hogy hát meg sem csókolták egymást az elválásnál?

Nem bizony kérem. Ez csak a jegyváltás után szabad; addig be kell érnők azzal a boldogsággal, ha napokent egymás szemébe mosolyoghatnak s ha napokent hirt a d h a t n a k e g y m a s n a k magukról.

Erre meg az esthomaly idejét használják föl.

Amint a nap vörvörös tányéra lebu-kott a látóhatáron; a mint a szürkület leszalott a végtelen síkságra, kigyúlnak a pasztortizek a cserenyek és karának körül, verény; ragyogva az egbolt tündöklő csillagával s megszólal a tilinkó abrándos hangja, hogy:

E világot adnád raadásnak,
Szeretómet még sem adnám masnak...
s amikor a tilinkó mela hangja elhallgat,
a csendes szelől ide-ide kapja a tanya felöl egy hevel dalolt nóta hangját, hogy

Ne haragudj édes rózsám sokáig,
Tied vagyok, tied leszek, koporsóm bezár-tág.

Igazán mondom, hogy ez valóságos költészet; ugyanaz a jelenet, mint mikor v

egjohban értenek a dologhoz. De már most azt kérde: miért ne lehessen ilyen kellemes számú szakértő egyszerű és mindenkorra megválasztani? És miért ne lehessen (ilyen kellemes számu) az ellenőrzést ezek által időről-időre gyakoroltatni és rendezni (a takarékpénztárakat, hogy betéteik harmadrészeit szerezzék be értékpapírokra, ennek folytán az összesen 225 millió forintnyi betétekből 150 milliót vagy levonva a már meglévő mintegy 50 millió forintnyi értékpapír készleteket, keresszám 100 millió forintot kellene erre a célra szánni. Amde ez a mi viszonyaink között óriási pénzügyesség ma kölcsönökben van elhelyezve és úgy hiszem a viszonyokkal ismerősök közül senki kétségbe vonni nem fogja, hogy 100 millió forint vidéki kölcsönök a földmunkára tényleg gazdasági krízisbe sodorná az országot. Bizuk tehát állampapírjaink hazavándorlását a dolgok természetes rendjére, mely fokozatosan és raskodás nélkül amúgy is meg-hozza azt, amit másképpen csak egy végzetes experimentum árán érünk el.

Nos tehát ennek az ellenőrzésnek a szervezése és rendszeres fogatásai a volna a főfeladata az általam javasolt Takarékpénztári Kamarák-nak.

Nem akarok félreérteni. Tavol áll tőlem, hogy megriádván némely legutóbb tapasztalt esemény jelenségétől, gyanús szemekkel méregetsem az összes vidéki takarékpénztárakat. Nagyon jól tudom, hogy akárhány van közöttük, mely egészséges szervezet, virágzó vagyonú állapotot, mintaszervezet, virágzó vagyonú állapotot, mintaszervezet és bárcs óvatosságot tekintve díszre válik vidékének és bátran összehasonlítható akarmelyik hasonló fővárosi vagy akár külföldi intézménnyel. Megjegyzéseim azokra az intézetekre vonatkoznak, amelyek azt a magaslattal még nem érték el és amelyeknek nem által-mára, hanem óriási hasznára volna, ha betétek és más hitelzők megnyugvással bízhatnak rájuk pénzüket, tudva azt, hogy az nem Csáky szalmája, amely egy lokális killyk kénye-kedvére van bízva.

Még csak két dolgot kívánok állapontom védelmére megjegyezni: az egyik az, hogy az állam egyáltalán nem is rendelkezik a kellő számu szakértőkkel, míg a tervezett Takarékpénztári Kamara-melyhez az összes fővárosi intézetek is tartoz-

nának, könnyen találba alkalmas embereket. A másik pedig az, hogy a Kamarák igen csekély áldozatba kerülne az ellenőrzés. miután a fővárosi és vidéki nagy intézetek tisztikarából delegalit szakértőknek csupán napidíjakat fizetne, meg az által-mannak ugyanarra a célra költséges hivatalnokszereget kellene tartatnia.

Ami pedig a takarékpénztárak befektetéseknek törvényes szabályozását és nevezetesen azt a pontot illeti, hogy betéteik egy jelentékeny részét föltétlenül állampapírokból tartozzanak elhelyezni, erre nézve hangozhatok, hogy nézetem szerint a kényszer ebben az irányban közgazdasági krízist idézne elő.

Bevallom, nem nagy a reményem, hogy felszólalásomok sikere lesz, akármennyire meg is vagyok győződve, hogy az általam javasolt intézmény egyaránt üdvös volna az országra, az érdekelteket ezekre és a nagy közönségre nézve és emellett könnyen és olcsón megvalósítható. Fajdalom Magyarország közvéleménye meg mindig csak a politika iránt bír felekedéssal és csak például az Egyesült Államokban az ezüst-kérdés, Németországban a vámkérdés körül pártok és kormányok érdeklődnek, nálunk oly nagy jelentőségű ügyek mint a valuta-vagy a takarékpénztárak reformja sem képesek a nagy közönségben tartósabb érdeklődést keltetni. Jól tudom ezt, és mégis kötelességemnek tartottam elmondani azt, amit helyesen tartok, bízva a viszonyok hatálmában, mely előbb-utóbb diadálra viszi az egészséges eszmét.

A HET TÖRTÉNETE.

Az új vármegyéről szóló törvényjavaslat általános tárgyalását folyó hó 23-án befejezte a képviselőház köz-igazgatási bizottsága. A mi annyit jelent, hogy a régi vármegyéknek órai megszámlálva.

A javaslat, a tárgyalások folyamán tanúsított kölcsönös engedelem folytán, nagyob- változásoknak néz elébe. Gróf Szapáry miniszterelnök nem ragaszkodott me-reven a javaslat egyes pontjaihoz, s az ellen-lenzék részéről kifejezett egyes irányelveket

befejező beszédében teljesen méltányolta. Viszont a mérsékelt ellenzék vezére, gróf Apponyi Albert, összegezve az általános vita eredményét, kedvező kilátást nyújtott a részletes vita folyamán a főhatározások feletti megegyezés tekintetében. Ez különben természetesen is, hisz az elvi alap egy a kor-mány, mint a mérsékelt ellenzék részéről egy és ugyanaz, t. i. a közigazgatás állá-mosítása, a mi nem lehetett alavetve sem-miféle akunak. Eltérések csak egyes rész-letekben voltak, amelyek valószínűleg s sim- un fognak elintézetni a részletes tárgya-lásnál.

A javaslatok, melyekre kilátást nyújtottak a miniszterelnök szavai, a Budapesti Hirlap szerint a következők lesznek:

1. A politikai szabadság te-kin-tetében az állami hivatalnokok eltiltának a politikai pártgyűlésektől és korteskedéstől s képviselőjelöltek sem lehetnek saját kerületükben. A kervény-nyel megtagadott választások fölött pedig a kuria fog itélni, a mire nézve a javaslat még ezen országgyűlésnek betérjesztetik.

2. A közigazgatási bíróság-ról szóló törvényjavaslat a haladéktalanul be fog terjesztetni a képviselő-házhoz és a közigazgatási törvényvel egy időben fog szentesíttetni. Így már most, meg-kezdünk azon aggodalom is, mely onnan ke-letkezett, hogy a hivatalnokok a javaslat szerint foglyami uton, bírói ítélet nélkül is elbocsáthatók.

3. Megígérte a miniszterelnök, hogy a fe-gyelmi eljárás fő elveit és a szolgálati pragmatika fő el-veit befogadják a közigaz-gatás önálló rendezéséről szóló törvénybe, azért, hogy az államosítás a rendnek és szabadságnak egyar-ant szolgáljon mintaképpel.

4. Az önkormányzatra néz-ve a közlönyben elhelyezett, hogy a javaslat rendelkezései kifognak tágítani a községi autonómia nézve. A nagyközségeknek és városoknak a mostaninál nagyobb önren-delkezési jogok fognak adni.

5. A közigazgatást illetőleg a kormány hozzájárulását egy albizottság kiküldése határozattal el, mely a közigaz-gatási bizottság utasítása szerint átdolgoz-za mindazon fejezeteket a főispántól kezdve,

melyek a közigazgatás beosztásáról és a hivatalnokok hatásköréről szólnak:

Ezek után így ír a nevezett lap: Az ál-lami adminisztráció behozatala Magyar-ország biztosítja van. A nagy reformnak kielégítő megoldását reméljük. Nem minden lesz jó, hanem a mi egészben véve nagy előrehaladást jelent.

Az új birodalmi tanács. Ausztriában a képviselőválasztások befejeztet-tek. Az eredmények nemek hogy nem kielégítő, sőt ellenkezésképpen lehangozó megle-petés lehet mindazokra, kik az osztrák bi-rodalmi eszme érzékeny csorbítása nélkül óhajtottak az új reichsrath-ot megalkotítani. A most megejtett választások a föderáliz-musnak megmozdításáról tesznek tanúsá-got. E nélkül ma éppen úgy nem lehet-séges az új kormányt magát fenntartani, mikép a mult reichsrathnak nem volt le-hetősége. És a dolgoknak ezen fejlődés-közérlő érinti az Ausztria és Magyarország köz-ü fennálló közjogi egyezményt. Ma — mint a Budapesti Hirlap írja —, mi pa-rtisban állunk az egész Ausztriával szem-köz-ül, közös ügyeinket a birodalmi tanács-ban képviselt országokkal intézzük közös-sen. Nem törődve azzal, hogy amaz orszá-gok ama tanácsban miképpen vannak kép-velve. De mihielyt ez országok saját kép-velésükről más formában gondoskodnak és birodalmi gyűlés, mely őket egyesíten-e nem létezik többé, — akkor a közös ügye-ink kezelésére kötött közjogi egyezményünk magától felbomlik, mert akkor Magyar-ország a konföderált Ausztria országaival egyenként fog szemközt állni, melyek egyi-keivel sem tekintheti magát paritásban levő-nek.

Az alakilag is konföderált államokat képező Ausztria mellett Magyarország fel fogja magát ruhazni az önálló és független állam minden attributumával s más kapoc-közé és a konföderált osztrák államok köz-ül nem fog létezni, mint az uralkodók kö-zössége; a tiszta perszonális unio.

HIREINK

Az újajánlás javában folyik Turóc vármegyében; az első járásban kedden, e hó 31-én lesz vége; a felső járásban már be-fejeztették. Hatalmatot összesen 490 ha-

fülemüle himje a bokrok homályában csattogja az 5 utólerhetlen szeg énekét s párja egy-két szaggatott melódiaival tudatja vele, hogy epekedését érti és vi-szonzozza.

Bent a tanyán a napi munka megszűn-tével begyűlekezik a család és nagyuram-uk szobájába az esti munkára. A férfiak ku-ricotát mosznak, a leányok fonnak, vagy ollal fosztanak s közben folyik a mese Arryus királyról, Tóder szép lónadról, vagy a mi hőseinkről, a kisebb-gyobb hirre kapott szegénylegényekről. S ha a beszéd ide terelődik, maga a gazd-uram is beleszól, nem egy történetet él-ven át már, melyet érdemes volna króni-kába gyűjteni.

Meglehet, hogy éppen e percben hang-zik a tanyai kuvaszok szörnűy ugatása s a megvilágított szoba ajtaján belép két három cifra szürbe öltözött napbarnított legény s szerencsés jósejtét kíván mind-közönségesen.

Gazdúrunk meg se moccan a locáról barátságosan mondja el a fogadj Istent — s megkeríti tőlük:

— Mi járatban vagytok hám?
— Idegenbe járunk itt gazdúrunk s egy kis cseudes éjjeli szálást kérének, ha akadna.

Persze, hogy akad s a gazdúrunk inté-sére gyorsan föltérül az asztal s holmi izes maradékkal — mivel megkínálattik a váratlan vendég.

Jöjzén falatoznak azok, mintha napok óta nem ettek volna, vagy mintha napokra emennek előre; miatt — kivált a fehér nép — lopva szörnűy érdeklődéssel nézi a csinos idegeneket, kiktől senki nem kérdi: honnan jöttök? hova mennek? Ugyis tudja mindenki, hogy nem minden-kítől illendő ilyen kérdeni.

Aztán mikor már a jövevények is jol-laktak, újra megindul a mese árja; a leg-

szebb mesét az idegenek mondják, ki-vált az egyik, aki egy gyönyörű szép lányról, meg a kasznár úrról; a szép lány bánatos szerelőről és a kasznár ur szörnűy haláláról olyan érdekes történetet mesél, hogy nemesek a hallgatók, de az elbeszélő szeméi is tele vannak könnyvel, mire bevégezi.

Nem is kezdenek új mesébe, kiki nagy-ot hallgat s — mindenki tudja, hogy most a maga életét mesélte el a legény — s a leányok annál nagyobb érdeklődéssel, annál nagyobb érzelmességgel nézik.

Aztán nyugalomra térnek — s másnap mire gazdúrunk fölébred, az esti vendégek már messze járnak. Búcsúképen csak any-nyit mondtak a béresnek, hogy:
— Mondja meg kend a gazdúruramnak, hogy N. N. köszöni az esteli szives lá-tást.

Akkor tudják csak meg, hogy milyen nagyhirű vendég volt a tanyának.

Hanem én most veszem észre, nekem tulajdonképen a tanyai életéről kellett volna beszélnem, hogy az alföldi népet a maga valóságában megismeressem; most veszem észre, amikor már e parazoltam azt a rövid időt, mely rendelkezésemre állott.

Tudom, hogy nem kép az, amit ime befejezek, csak karcolat; de szolgáljon méntegeműl, hogy az általam választott tárgyról köteteket lehetne írni s nekem csak néhány lap állott rendelkezésemre.

Melótassanak azonban elhinni, hogy amit e néhány lapon elmondtam, azt az életből merítettem s nincs abban egy szó költött sem. Olyan rokonszenves az alföldi magyar nép, mint amilyen rokonszenven én foglalkoztam velük s szívem melyből kívánom:

Tartsa meg az Isten övet örökké!

Husvétii tojás.

A mult esztendőben husvét előtt még nem voltam olyan boldog mint ma, de az is ta-gadhatlan, hogy még nem volt feleségem és a legnagyobb mértékben nőtelen váek.

Valóban nem tudtam, hogy oly hamar feleséghez jussak és bár utolsó farsang óta fulig szerelmes voltam az Abrayék Maris-kájába, azért még csak almodni se mertem volna, hogy ma férje és ura legyek a meg-ye legszeretreméltóbb leányának.

Igaz, hogy ezt a váratlan szerencsét a véletlennek köszönhetem, de azért van benne sok része az én ellenállhatlanságomnak is, mert hát az több mint bizonyos, hogy Mariska az utolsó farsang óta engem is szeretett.

Vallomást azonban egyikünk se tett egy-másnak és így kínos tájékoztatásom még nem szunt meg a mult husvét első napján, midőn egy hordár titokzatosan át nem nyújt egy violaszínű selyemszalaggal bekötött dobozt.

Dobogó szívvel nyitottam fel a hófehér felelet, mert titkos sejtéseim voltak, hogy egy titkos imadom keze van a dologban; annyi gondnal, hogy ne mondjam szeretet-tel volt az egész rendezve. A dologban levő piros tojás illatos vattába volt burkolva és mikor örvendő körül-körül megtekintettem, észrevettem rajta két kedves vonasu betűt: Sz. J., kezdetűti Szvatulek Julia asszonyságának; az özvegy hentesnek, aki miután hétköznap nem egyszer zletes kol-basz küldeménynyel fejezte ki irántam köl-tői lelkületének érzelmet, e szent ünnepe alkalmalval gyengédebb eszközökkel kívánt szívemre hatni.

Szinte haragudtam, hogy egy pillanatilg is akkora áhítattal tekintettem a finom kü-sejű és a leggyöngédebb női kezére való dobozra is miként honatyám szoktak ten-ni a parlamentben, én is igyekeztem visz-

százvívni előbbi feltevéseimet és kelletlenül az almarimra tettem a dobozt, oda, ahol üres csoknakevégeimet és elhasznált nyak-kenőfőmet őrizem.

Hogy a kelletlenül csalódot felejtsem, szórakozást mentem keresni a templomba. És ok, ezt soha sem fogom megbánni!

Alig hogy belepertem, megpillantottam őt, az angyalt, akibe a mult farsang óta fulig szerelmes voltam ő is meztartott és én úgy véltam mintha bátoritólóg mosolygott volna felém, Oh most vagy soha gondolom. Meg fogom szólitani és ha akisérni, hádd legyen egyszer nekem is boldog ünnepem.

— Az isteni tisztele: után hazamentünk és én szerencsésen melője kerültem.

— Ő mosolygott, én pirultam. A világezt se tudtam volna megszólitani.

— Ejh, hát meg se köszöni Szakáll ur az ajándékot?

Micsoda . . .

— Hat a kis dobozt a husvétii tojásal.

— Ah, hat valóban . . .

— Még kételkedik, oh ön rossz ember Szakall ur!

— De bocsánat a két betű félrevezetett — Hebegtem zavartan.

Most a leány kezdett pirulni, de csakhamar ismét leküzdte a zavart és folytata.

— Ugy hat nem is tudja, hogy az a két betű mit jelent?

— Nem én. Azt hittem Szvatulek Julia.

— A leány erre újra elpirult és a szá-mos pirulás végre is gondolkodába ejtett, úgy hogy végül en is rettenetesen zavarba jöttem és minél nagyobb volt a zavarom, annál tisztábban domborodott ki előttem a két szó: Szerelmem Jelű!

Igen, mert ez volt a két betűnek titkos értelme és midőn remegve halk autogással kimondtam a két szót, ő az angyal, szem-lésütve felelte rá:

— Igen!

kötés; kik közül 71 a közhadseregbe, 28 annak póttartalékába, 7 a honvédseregbe s 4 ennek póttartalékába sorozottak. A felső járásban besorozott újoncok száma tehát 110.

Vén legények tele Mért ne lehetne a vén asszonyok nyara mintajára ez a másodszor beálló telet így nevezni? Telnek bizony ez is van olyan tel, mint anilyen nyar a vén asszonyoké. Nappal havazás — olyan tessék-lássék formán, mint a milyen a vén asszonyok nyarának verőfénye; éjjel siviű szél és fagy, mintha december közepén járnánk. Persze, molyogunk az Idő-apo emez erőlködésén s habár kellemetlen, de a to-bogo kandalló mellett erősen kétégebe vonjuk, hogy kitartása erősebb volna a ven légenyeknél. De hogy is bírná ki a versenyt a molyogó tavaszsal, mikor tudjuk, hogy a vén legény mindenkor a rövidbe-bez húzza az újú legénynevel szemben?!

A magyar kinszín néhány fegyő hoinap igen kedvelnesen igezoike tanesetlyt rendez, melynek tiszta jövedelme a könyvtár gyarapítására fordítatik.

A töröci kereskedelmi és hitelintézet ez idei közgyűlése alkalmával, a jötekönyv-célokra meghatározott összegből 25 frtot jut-tatott a szucsányi izz. népiskola számára tek. Schulz Lajos ur kezéhez. Ezen nemes-lek adományért az iskolazék nevében mely köszönetet fejez ki dr. Zwillingér Mór iskolazéki elnök.

Furcsa háború. Erről is operettet lehetne írni, ha néhány családra eszeleg nem lehetne szomorú vége. A telen történt meg, hogy a töröcz-szent-martoni magyar part és a nemzetiségi part egyszerre rendezett mulatságot s mindkettő Palit fogadta meg muzsikálni. Pa i ez alkalomra gömböri cigá-nyokat hozott, hogy mindket helyen eleget tehessen kötelezettségének s úgy osz-totta be, hogy saját bandáját a totokhoz küldte, ő maga meg az idegen cigányokkal a magyarok mulatságán járta. Amde a to-looknak épen ő kellett volna, s mert nem így történt, ezek visszavihatták Dombi Ka-roly, ki het esztendő óta Németországban csalta ki hegedűjével a németek zsebéből a márkákat. Van tehát ez idő szerent Mar-tonban egy magyar banda és egy töt ban-da. A totoknak Pa i és zencakera, amely bi-zony van olyan mint Domak, nem kell; a magyarság meg már csak azért sem par-tol el Paliektől, mert ezek joban-rozban kitartottak itt közöttünk. Marmost mi lesz e furcsa háború vége? Világosan az, hogy vagy mindket zenekar megújja a roz úz-letet s örökre hatat fordít Türocznak; vagy az, hogy egyik hamarabb megújja, mint a másik s elöb eszelez; de a kettő együtt meg nem élhet. Az a kérdés tehát, ki bírja tovább? Mi csak azt mondjuk Pa i-eknek: Lesz még cigány lakodalom. Lesz még kalács az asztalon.

Helylegizás. Lapunk múlt számában a marcus 15-iki színeloadásról szóló tudósítá-sunkban az van mondva, hogy az Apró félreértések című darabban az udvarmester szerepet Ruttkay J. játszta, holott azt Ratsky Istvan alakította. E többszörösen eltevedt észlelést ezennel helyreigazítjuk.

A lipító-szt.-miklósi daleylet. I. é. március hó 19-én tartotta V. közgyűlését, melynek letolyasa röviden a következő volt: Krusper Pál elnök megnyitva az ülést, fölolvastatott Nagy Istvan titkar által a választmány évi jelentése, melyből kitu-nik, hogy ezen egyesület úgy anyagilag, mint szellemileg gyarapszik a zeme-kulturális missziójának megfélemlit törekzéi. A titkar jelentés, valamint a kiküldött szá-mavizsgáló bizottság jelentése helyesléssel tu-domással vétetvén a tisztviselők s egyáltalá-nan az egész választmány megújítására került a sor, mely alkalommal elnökke az egyet alapítója s eddigi elnöke: Krusper Pál kir, főmérnök, továbbá alnökeke: Mikó Gyula dr. varmegyei főorvos, kar-mesterré Kirchmajer Gyözö áll. zencatár titkára Nagy Istvan áll. polg. isk. igazg. pénztárossa Kacz Henrik el. isk. tan., el-lenöré Ballasovics Armin penzagyőrü biztos, szertáros-gazdáva: Takács József, all. el. isk. tan., és végre választmányi tagokul: Bohus

Péter, Schuchfár János és Kux Adolf dr. ügyvédék. Mattyasovszky Elek kir. járásbí-rósági aljegyző, Groszmann Ignác és Hoff-mann Adolf orvostudorok, Bulla Nikodém kir. telkvisi s vezető, és Kondor Mihály áll. állatorvos választettek meg. Számvizgá-lókul Péntek, Farkas és Stein Vilmos dr. küldettek kj. A választmány indítványára indítványára Kirchmajer Gyözö egyi. kar-mester 3 db. cs. és kir. aranyból álló tisz-telédjében, Kacz Henrik e. pénztáros pedig jegyzőkönyvi elismeretben részesítették fa-radhozaki elismerésüel; buzgó és fárada-talan működésért pedig az egész tisztikárnak meleg köszönet szavaztatott. Egyéb-tyém nagy lévén, elnök a gyűlést bezárta, mely előismerő ellenek között oszlott szét.

A felmatott eredmény a tagokat újabb kitartó munkásságra serkentette, melynek alapján elhatározottak, hogy a husveti zsin-dóki után a próbák a legnagyobb szorgal-mal folytatassanak, úgy, hogy az egy-let majus hóban újabb a közönség elé lépessen. Emé hirt a lipítómegeyi zeneke-velő közönség, melynek a legutóbb mácius 7-én megtartott daleylety meg élénk és kedves emlékekben van — valószínűleg a legnagyobb örömmel fogja fogadni. A tagok közt még azon tere is merült fel, hogy a nyarolyan a csorbai tóhoz, illetve Korintocza és Luesky fürdőink valamelyi-kebe dalárkizandulás rendeztessek.

Megugrottak. Ki ne ismerne — legalább hírebel — Türoczban Chuchur Janost, a hirt-hedt betörtöt, ki a múlt évben csak Mar-óan 5 vakmerő betöréses lopást hajtott végre? Ismert név az övé, kenyeretsar-sá-eval, Istók Ferencével együtt, mivel egyszer-re került az özön a zolyómi fogházba. Meg voltak ok békeségben addig, míg a múlt het néhány esaltá tavaszi napja az ó börtönükbe is be nem juttattak néhány il-latos sугarát, ettől azonban egy megkiván-tak a szabadságot, hogy egy szép reggelle megugrottak a fogházból. De hat az ó sza-badságuk sem volt tartosabb a rövid el-tű elotavaszára. A türocz-szt.-martoni esend-őr os felhajtotta értük a szentperiet erőt s ra is akadt a két jó madarra. Ezek meg-ugrottak, de az ors nem vesztette el a nyomot, hanem mindent hajtott őket, mint vadász a vadat, s többször felszó-lította, hogy álljanak meg; ezek azonban futottak, bujkáltak az erdőben, mint a nyul. Mikor az őrszerteje végül látta, hogy ve-gre is kiszabadul körmeik közül Chuchur, utánna tuzelt s egyik kezének kis ujját el-lötte. Chuchur látva, hogy ennek fele sem tréfa, megállott s így tarsával együtt ké-zekelte. E hó 24-én hozta az őrjartat őket Martonba s még az nap átadta az illetékes hatóságnak.

El. Amerikába Klopstock Jakab lipító-szt-miklósi fiúkereső üzlete igen pompásan jövedelmezett. Gondolta magában, ha ő Amerikáig szállíthatna embereket, meg jobb üzletet csinálhatna. Összeszedett vagy 6 Amerikába vagyakozó lipítómegeyi honpol-gár s neki indult a nagylétegen. Amde a ruttkai szemes esendőség keresztül húzta jól kiesztelt számításat; Ruttkan elfogta s kliensével együtt bekiszerte a martoni fő-szolgabírói hivatalba, honnan kihallgatá-tása után az illetékes lipító-szt-miklósi szol-gabíró-aghoz kísértett vissza. Ilyen módon hamar megjárta ugyan Amerika, de az üzlet ezáltal aligha sikerült jól.

Minden újságolvasó igényét teljes mértékben elegíti ki a naponként megjelenő Bu-dapesti Hírlap, a mire különösen az az ita-lanosan ismert tény vall, hogy az idő zen-t a Budapesti Hírlap a legelterjedtebb és legkedveltebb lapja az egész országnak. A Budapesti Hírlap jellegese főleg a követ-kezőkben nyilvánul: politikai cikkeknek ir-a-nya, ezentul is mindenkor nemzeti és a part-erdekektől független. Politikai hírei szé-leskörű összeköttetések alapján a legmeg-bízhatóbb forrásokból származnak. Az or-zágyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzet-ek alapján szerkesztik. Magyarországi po-litikai és közéleti felől távirati értesüsek-kei latják el a rendes levelezők, minökkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. Budapesti Hírlap távirati tu-dósításai manap már teljesen egy fokón ál-lanak a világszító legjobban szervezett hirt-

szolgálatával. A Budapesti Hírlap Tár-rovata a lapnak egyik erőssége és mindég gondot fordít ra, hogy megmarajon el-öké szónóviain. A napirovatokat kiűnő szurnalisták szerkesztik s e helyi értesülés ismert leggyesebb tudósítokra van biva. Rendőregyi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a fővaros sötét esemé-nyeit is mindig elő hangon tárgyalják, hogy a Budapesti Hírlap helyet foglalhat min-den család asztalán. A közzgazdasági rovat-ban a magyar garda, birtokos, iparos, ke-reskedő megtalálja mindazt, a mi tájeko-zásra szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli. Mind-ezért a Budapesti Hírlap, valamint annak lapunk utolsó oldalán levő hirdetését me-lenget ajánljuk az újságolvasók figyelmébe.

Süketeknek Egy személy, ki egy közön-séges szer által 23 éves süketéssé és fül-zésgéből gyógyult ki, készséggel szolgál azon szer leírásával mindenkinek, ki hozzá fordul. Cim: NICHOLSON H. J., Wien XI

Nyilttér.

Farbige Seidenstoffe von 60 Kr. bis fl. 7.05 per Meter — glatt gemustert ca 2500 versch. Farben und Dessins (— vers. roben und stückweise Porto- und Zollfrei das Fabrik-Depôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 Kr. Porto.

Felolós szerkesztő: Révész Lajos.
Társzzerkesztő: Fehér Janos.

HIRDETÉSEK.

4316. sz.
tk. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A türocz-szt.-martoni kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a töröci kereskedelmi és hitelintézetek — Hradsky Andras el-ieni végrehajtási ügyében Bella községben fekvő, a bellai 100. sz. újtkben I-16 éf-1-4 sorsz. a foglalt ingatlanokból Hradsky Andrást egy fél részben megjelölt jutaléka 563 frt kizáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Bella községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kizáltási árón alól is el fog adatni.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanság kizáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy övadékképes értékpapir-ban a kiküldött kézzhez letenni, vagy pe-dig a bánatpénznek a bíróságnál lett elő-leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Türocz-Szt.-Martonban, 1890. évi novem-ber hó 19-én
Fekete,
kir. bíró.

138. sz.
1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t-szt.-martoni kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szokol Andrásnak Kosman Mihály és társai ellen végrehajtási ügyében, hogy a besztérecbányai kir. törvényszék Kostyan községben fekvő:
1, a kostyáni 8. sz. újtkben
a) 204. hrsz. a felvett ingatlanból Kosman Mihály és Kosman szül. Krokosa Zsu-zanna B. 31—82 t. a. harmonyolad részben megjelölt jutalékára 14 frtban,
b) 253. hr. sz. a felvett ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben meg-jelelt jutalékra 111 frtban,
c) 265. hr. sz. a felvett ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben meg-jelelt jutalékra 61 frtban,
d) 274. hrsz. a felvett ingatlanból ugyan-azokat harmonyolad részben megjelölt jutalékra 39 frtban.
e) 295. hr. sz. a felvett ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben meg-jelelt jutalékra 27 frtban,
f) 331. hr. sz. a felvett ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben meg-jelelt jutalékra 96 frtban.

g) a 398. hrsz. a felvett ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben meg-jelelt jutalékra 116 frtban.

h) 416. hrsz. a felvett ingatlanból ugyan-azokat harmonyolad részben megjelölt jutalékra 116 frtban.

i) a 453. hrsz. ingatlanból ugyanazokat harmonyolad részben megjelölt jutalé-úra 70 frtban.

k) 492. hrsz. a felvett ingatlanból ugyan-azokat harmonyolad részben megjelölt jutalékra 20 frtban.

II., a kostyáni 95. sz. újtkben I 1 sor 54. hrsz. a felvett ingatlanból ugyan-azokat B. 16 17. t. szerint megjelölt jutalé-úra 40 frtban, és

III., a kostyáni 161. sz. újtkben I 1 sor 19. hrsz. a felvett ingatlanból B. 1. 2. 6. 7. és 13. t. a. 4904-ed részben álló jutalékra 56 frt kizáltási árban az ár-ve-erést elrendelte és hogy a fennebb meg-jelelt ingatlan az 1891. évi április hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Kostyan községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kizáltási árón alól is el fog adatni.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanság kizáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy övadékképes értékpapir-ban a kiküldött kézzhez letenni, vagy pe-dig a bánatpénznek a bíróságnál lett elő-leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Türocz-Szt.-Martonban, 1891. január hó 16-án.

P Á V I D,
kir. aljbíró.

4810. sz.
tk. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t-szt.-martoni kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a töröci kereskedelmi és hitelintézetek — Hradsky Andras el-ieni végrehajtási ügyében Bella községben fekvő, a bellai 100. sz. újtkben I-16 éf-1-4 sorsz. a foglalt ingatlanokból Hradsky Andrást egy fél részben megjelölt jutaléka 563 frt kizáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Bella községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kizáltási árón alól is el fog adatni.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanság kizáltási árának 10 százalékát készpénzben, vagy övadéki képes érték papirokban a kiküldött kézzhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi hatóság T-szt-már-tonban 1890 évi december hó 8-án.
Fekete,
kir. bíró.

5146. sz.
tk. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t-szt.-martoni kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a türocz-szt.-martoni takarékpénztárnak kk. Velits Aladár és Ervin ellen végrehajtási ügyében Bella községben fekvő a bellai 404. sz. újtkben felvett s kiskorú Velits Aladár és Ervin nevére írt:

a) 197. hr. sz. részletre és azon taláto felülepítvényekre 1344 frtban;
b) 1805. hr. sz. részletre 257 frtban és
c) 1153. hr. sz. részletre 56 frtban meg-állapított kizáltási árban az árverést rendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Bella községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kizáltási árón alól is el fog adatni.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanság kizáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy övadékképes értékpapir-ban a kiküldött kézzhez letenni, vagy pe-dig a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
T-Szt.-Marton 1890. december 10-én.

Fekete,
kir. bíró.

5025. sz.
tk. 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t-szt.-martoni kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vicsek Mór Sztraka Janos ellen végrehajtási ügyében

Szklno községében fekvő 4 Szklnoi 237. sz. tjlvben A 1-34 sor szám alatt felvételt Sztraka János nevére irt ingatlanokra 720 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy fennléb megjelölt ingatlanosság az 1891. évi április hó 25-ik napján d. e. 10 órakor Szklno községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is foglank adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanosság kikiáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiadottt kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
T.-Szt.-Mártonban, 1890. évi november 24-én.

D Á V I D.
kir. aljbíró.

671. sz.
tik. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lptó-szt.-mklósi kir. jbiróság mint tlkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Juras György végrehajtónak Spitz Antal végrehajtást szenved elleni 140 frt tőke követelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a részahelyi kir. törvényszék (a lptó-szt.-mklósi kir. jbiróság) területén Okolicsno község határában fekvő az okolicsnoi 27. sz. tjlvben + 1 sor sz. a. foglalst nevére fél részben irt 20 összír. sz. ház s melléképületekre mint felépültre talajnélkül az árverést 700 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891-ik évi május hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Okolicsno község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalék vagyis 70 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Lsztmklós 1891-ik évi február hó 24. napján.

Gallasz,
kir. aljbíró.

oooooooooooooooooooo

Choroba, ujsca, Babku

alebo ÚČINOK PALENKY

Erkölcsmemesítő olvasmány a tót nép

számára.

Egy darab ára 3 kr.

Megrendelhető

a turócz-sz.-mártoni magyar nyomdában.

oooooooooooooooooooo

A Budapesti Hirlap-nak hazai művelt olvasóközönség vétele meg alapját. A lap előlői fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzvével kidöntözték a nemzeti és fajunkot, az egyetlen jelzővel: **MAGYAR**. Vizsgát az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páralan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfényesebb eredményt a **Budapesti Hirlap** érte el, legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A **Budapesti Hirlap** politikai cikkeinek iránya, mint eddig, egy esztendő is mindenkor nemzeti és a pártérdekektől független. **Politikai hírei** szűkszavú összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéleti felől távirati értesülésekkel látunk el minden levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. **Budapesti Hirlap** távirati tudósításai ma nap már teljesen egy fokozat állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. — A **Budapesti Hirlap** **Tarcsaváza** a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy meg-

BUDAPESTI HIRLAP
Szerkesztők és lapigazgatók **Csikósi József és Rákosi Jenő.**

MLADJÓJÁB IX

XI. évfolyam

maradjon előkelő színvonalán. **A napi rovatokat** kitűnő zsurnalisták szerkesztik s e helyi értesülés ismert leggyesebb tudósítókra van bízva. **Beindorogó és törvényeszközi rovatok** külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangoz tárgyalják, hogy a **Budapesti Hirlap** helyet foglalhat minden család asztalán. **A közgazdasági rovatban** a magyar gazdák, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. **A regénycsarnokban** csak kiváló írők legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei:
Egész évre 14 frt, félve 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hora 1 frt 20 kr.
Az előfizetések vtdekről legelőszérűben postautalvánnyal eszközölhetők (személyes cím alatt).
A Budapesti Hirlap kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

A Pesti Hirlap 40,000 példányban jelenik meg.

PESTI HIRLAP

naponként 16 oldal terjedelmű,
pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilap.

Munkatársai közt vannak Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi írói.

A lap állandó előfizetői — habár havonként ujtják is meg az előfizetést — karácsonykor ajándékuul kapják a Pesti Hirlap nagy képes naptárát.

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hora 1 frt 20 kr.

Rendes zenemellékletek.
Műtárgyozásokat háróntra egy lótlig legyen és bérmentve kld a kiadóhivatal:
Budapest, V. ker., nádor-utca 7. szám.

EGY FIU,

ki helyesen tud írni és olvasni

TANONCZUL

felvétetik a turócz-szt.-mártoni magyar nyomdában.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága kitűnő. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérzletesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az **„Egyetértés“** közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek orvendi. A magyar kereskedő s Gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az **„Egyetértés“** kereskedelmi s tőzsdéi tudósításának lösegével s alaposágával ma már nem **„Egyetértés“**-ben, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcáiban, anyszere, úgy hogy egy év alatt 30-40 kotelni regényt, részint eredeti, részint a külföldi legjelesebb formákat jó magyarságu fordításban kapnak az **„Egyetértés“** olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen s 1 frt 80 kr., 1. évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetés pénz az **„Egyetértés“** kiadóhivatalába küldendő. Műtárgyamat a kiadóhivatal kivanatra egy hétenként ingyen és bérmentve küld.

oooooooooooooooooooo